

Шепа брашно, капка зехтин, чепка грозде... или градина от класове, маслинени дървчета и лозя. Ландшафтните архитекти от края на XX век се изкушават от идеята да съживят биологичната, културната и духовната връзка на човека със земята.

няма по-красиво от житото

Тези проекти ни отвеждат към началото. Те използват самата почва като структуроопределящ материал, подчертавайки възгледа, че тя е в основата на всичко, а плодородието ѝ прави човека зрител и участник в цикъла на живота. Подобни градини целят да възобновят древната продуктивна връзка между хората и земята. Освен това провокират да се усетят естествените процеси, напомнят, че нищо не е независимо и че всеки елемент във Вселената трябва да се

възприема като част от система и във връзка със своето обкръжение. Земята е превърната в изкуство, а създадените ландшафти са уникални – артистични, едновременно постмодерни и древни, противоположност на постиндустриалните терени. Най-често проектите са реализирани на изоставени или запустели места, което позволява да се преоткрие връзката между пространството, времето и изкуството.

Концепцията, че земята е в основата на всичко, е реализирана в този интересен проект в Япония. Големи растителни фигури са скулптурани върху почвата. Формите са очертани от линии тревисти растения и акцентирани с филцови пътеки. Прави се асоциация с древни земеделски практики и съвременна абстрактна живопис

Стари златни рисунки

В своите Житни партери в една ферма в североизточна Испания Фернандо Карунчо преплита съвременен ландшафт, минимализъм и древно земеделие с идеята за плодородната функция на земята. А също и класически елементи: мавритански и ренесансови, както и изтънченост, простота, геометрия и светлина. С многопластовия си замисъл градината подтиква към медитация и размишления. Земята във фермата е била изтощена след векове интензивно обработване. За да реставрира стария пейзаж, Карунчо насипва 16 000 кубика плодородна почва. Житният партер онагледява концепцията за една от най-древните култури, отглеждани от човека. Той е геометричен и семпъл, с излъчването на онези средиземноморски райони, които от векове произвеждат жито, маслини и вино. Архетипността естетически е подчертана от кръглата водна площ. Въпреки че градината не се опитва да имитира древен образец, тя изглежда така, сякаш е била там от незапомнени времена, като “първичната” градина. Естетиката на Карунчо, обединявайки историческата визия на ландшафта със старите методи за напояване, донесени от маврите, създава чувството за ред и баланс, за приемственост и методичен опит. В началото на пролетта светлозеленият житен партер наподобява английска морава. После позлатените жита променят колорита и текстурата, влизайки в експресивен диалог със сребристосивите маслинови дървета и тъмнозелените скулптурни кипариси. Маслините и кипарисите са засадени в строги линии и когато слънцето е ниско, хвърлят дълги, “строени” сенки върху тревните алеи и житото. Останалата част от градината ►

Житните партери на Фернандо Карунчо. Поглед през кръглата водна площ към тревните алеи с кипариси и къщата

Някогашно сметище
е разчистено,
култивирано и
засадено с жито.
Проект на
Агнес Денис

също подчертава идеята за плодородието. Встрани от житния партер сред тревата са ситиурани четири водни площи, обградени от малки тераси, засадени с лози. В друг сектор контейнерни растения, розариум и воден басейн с нуфар добавят цветни акценти

зеленото пространство

в основата на стара кула. Това са и единствените цветя в житната градина. По периферията Карунчо оформя групи от дърbove, черешови, ябълкови и смокинови дървета - техните плодове отново ни правят зрители и участници в продуктивния процес.

Класове и небостъргачи

Агнес Денис трансформира сметище (1,8 акра) в Манхатън, като го засажда с жито. Мястото първо е разчистено от бокуци и камъни, култивирано и обработвано в продължение на четири месеца от доброволци. През пролетта яркозелени, а по-късно златисти, стръковете жито се полюшват на фона на небостъргачите. Първата реколта, 450 kg, е била ожъната през август. Идеята на проекта е да се проучи и визуализира растежът като процес. И да се направи невежият градски жител наблюдател и участник в процеса на продуктивността. За кратко време благодатната функция на земята е внесена в градската среда. За неподправена виталност.

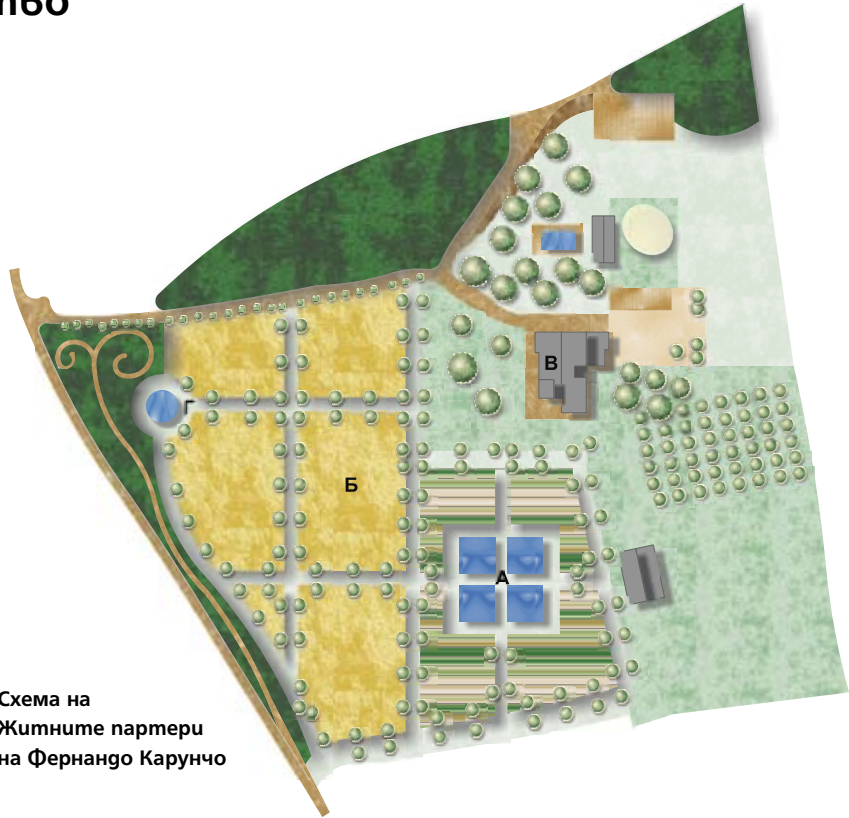

Схема на
Житните партери
на Фернандо Карунчо

	Жито		Настилка		А	Лозя, заобикалящи квадратни водни площи
	Широколистно дърво		Лозя		Б	Житни партери
	Трева/ниска растителност		Вода		В	Сграда
	Трева		Храсти/Висока растителност		Г	Кръгъл фонтан, задънка на алеи в житните партери